

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

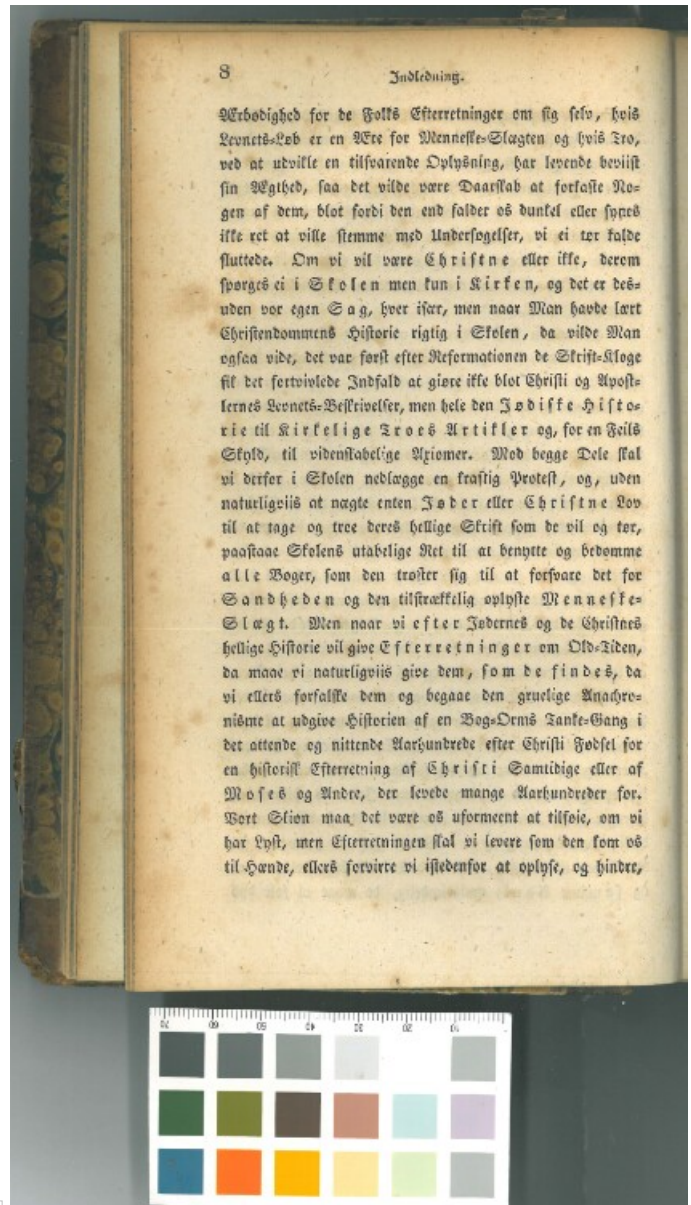
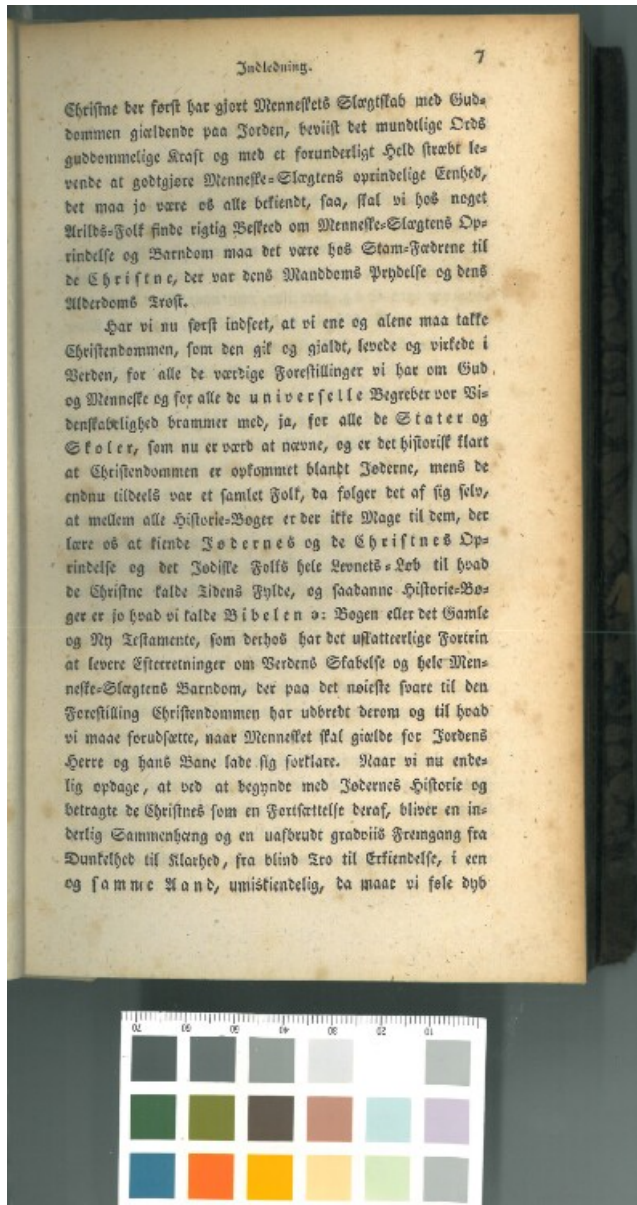
Titel: Udrag fra Haandbog i Verdens-Historien. Første Deel

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 7. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1833_518A_1-txt-shoot-idm1293/facsimile.pdf (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

faaude det staaer til os, Læseren fra at sølde en rigtig Dom baade om Efterretningerne og om vort Skion.

Den samme Grund-Sætning maae vi derfor følge baade med Kirke-Skrifterne fra Middel-Alderen og med dem Græker og Romere har efterladt os, thi vel er de langt fra at være saa paalidelige som Jobenes og de Christnes hellige Skrift, men det er lige vist, at hvem der mynter Efterretninger om Fortiden paa sei-Haand, skal have Smak over Tingene, og tør vi sigt, Nogen af vore Forfædere har gjort det, da har vi baade Ret og Kald til at behandle dem derefter, men ingen af Delene til at efterligne deres slotte Exempel.

Naar nu Haand-Bogen i Verdens-Historien leverer i en Hoved-Sum den Række af Efterretninger om Menneske-Slægten, fra Verdens Etabelse til nu, som findes i Ebræer, Græker, Romere og de Christnes Skrifter, da gier den meget Gavn, om end det tilføiede Skion skulde være ubetydeligt eller ugyldigt, thi det kan Læseren springe eller strege over, som han synes, og faaer dog ligesuldt en Udfigt over de bedste Efterretninger Man virkelig har om Fortiden, som han kan sammenligne med sin egen Erfaring og Menneske-Kundskab. Dog ser at det kan ske, maa enhver Efterretning gives med en vis Guldstændighed, da Læseren kun derved kan faa et Billede af Høgheden der opløser Scenen og præger sig i Hufemmelser, og det er da en Hoved-Beil ved historiske Haand-Bøger, naar de ikke er skrevet til at lære noget af men kun til at repetere efter, saa det bør ses alle Sider være Historie-Skrivernes Lov, kun at optage saamange Efterretninger, som hans Bærsk Omfang tillader ham i det Væsentlige at meddele fuldstændige, thi jo mere Udteget af en Efterretning, des mindre Paalidelighed, desmere faar ser at vi, med eller mod

